

Rok 2022. V ČR „CHYBÍ“ 10 PROCENT DĚTÍ. Příčina? Matematik naznačil. Převálcovali ho!

- CZ24 News | 7. března 2023

ČESKO: „Naše společnost se stále ještě neprobrala ze ztráty soudnosti, která nás během covidu postihla.“ Matematik, vysokoškolský pedagog Tomáš Fürst analyzuje důvody razantního poklesu počtu dětí, který se „prohlubuje směrem k podzimu 2022“. Skokový desetiprocentní pokles počtu narozených dětí představuje podle vědce problém, který ohrožuje budoucnost naší společnosti. „Řešením celé covidové tragédie by samozřejmě bylo, kdyby všechny složky společnosti začaly zase pořádně dělat svoji práci,“ podotýká doktor Fürst.

Před časem jste upozorňoval, že za prvních devět měsíců roku 2022 „chybí“ asi 9 tisíc dětí. To odpovídá asi 12 tisícům chybějících dětí ročně, což je přibližně desetina všech dětí, které se u nás za rok narodí. Pane doktore, jak jste k tomu dospěl a jsou ještě dostupná nějaká nová data?

Data v mnoha evropských zemích včetně České republiky jsou dostupná na stránce projektu Human Fertility [zde](#), každý si je může prohlédnout sám. Ta samá data si můžete stáhnout i ze stránek Českého statistického úřadu [zde](#). Data jsou pro jednotlivé měsíce až do září 2022, údaje za poslední tři měsíce roku 2022 budou k dispozici asi tak za měsíc.

Když se tak dramaticky snížila porodnost, jaká je situace v ostatních státech? Víte, jestli se potýkají s podobnými problémy?

Pokles počtu dětí narozených v roce 2022 oproti průměru předchozích let se týká mnoha evropských zemí, ale nikoliv všech. Největší poklesy lze pozorovat v Německu, Česku, Polsku či Švédsku, v pobaltských zemích se počet dětí pohybuje také dosti nízko, ale například ve Francii či Finsku žádný efekt vidět není.

Naznačujete, že by tu mohla být souvislost s vakcinací, což jistě narazilo na zásadní odpor. Každopádně v té době se lidé opravdu báli covidu, ekonomická situace je špatná a celá republika věnuje maximální pozornost válce na Ukrajině. Ani se nedivím, když si někdo rozmyslí mít v těchto časech rodinu. Jaké reakce se k vám dostaly po vaší publikované tezi?

Souvislost poklesu počtu dětí s mRNA vakcínami je poměrně plausibilní hypotéza. Předně je známo, že poruchy menstruačního cyklu patří k velmi častým nežádoucím účinkům vakcín.

Některé [publikace](#) uvádějí, že až polovina žen má po očkování nějaké menstruační problémy. Člověk nemusí být Einstein, aby usoudil, že jestli něco ovlivňuje menstruační cyklus, bude to asi ovlivňovat i pravděpodobnost početí. Poměrně prudký pokles počtu narozených dětí navíc u nás nastal přibližně 9 měsíců poté, co se začaly masivně očkovat ženy v plodném věku. Tento pokles není vidět jen u nás, ale v několika evropských zemích. Pokles může být způsoben vakcínami i nepřímou, například proto, že některé ženy čekaly s plánováním rodiny, až budou očkovány.

Proti hypotéze, že pokles počtu dětí souvisí s vakcínou, ovšem mluví fakt, že jsou i dosti proočkované země, kde tento pokles vidět není. Válka na Ukrajině s tím nesouvisí téměř jistě, protože začala až koncem února 2022, to už byl pokles vidět. Ekonomické faktory jistě hrají roli, ale zrovna koncem jara 2021 se na tomto poli nic tak dramatického nestalo. Propad počtu dětí může souviset i s covidem, v dubnu 2021 u nás právě končila jedna z vln epidemie.

Poté, co jsem hypotézu o souvislosti s vakcínou vyslovil, strhl se ze strany covidistů poměrně hysterický povyk a jako obvykle přišlo mnoho urážek, dehonestace a osobních útoků. Za ty tři roky už jsme si zvykli, že covidisté naše argumenty vyvracejí asi takto: Fürst zná Krátkou, Krátká viděla v televizi Landu, takže nic z toho, co Fürst říká, není pravda. Tentokrát se dokonce ozval i Petr Koubský v Deníku N a kromě obvyklých ad hominem útoků se pokusil i o faktickou polemiku. Přišel s alternativní hypotézou, že pokles počtu dětí v roce 2022 žádné vysvětlení nepotřebuje, protože rok 2021 byl rokem rekordní plodnosti českých žen, takže pokles v roce 2022 je plně vysvětlen regresí k průměru. To je ovšem docela trapný omyl – rekordní plodnost roku 2021 je optickou iluzí, která vznikla tím, že statistici dramaticky upravili svůj odhad počtu plodných žen. V odhadech statistiků najednou „zmizelo“ přes 80 tisíc žen v plodném věku, tedy plodnost uměle vyskočila nahoru. Je pozoruhodné, že „datový novinář“ Koubský si nevšiml, že v roce 2021 navzdory „rekordní plodnosti“ ve skutečnosti dětí nijak nepřibýlo. Proč je velmi sebevědomě napsaný článek v Deníku N nesmyslný a navíc manipulativní, vysvětluje ve vynikajícím [textu](#) předseda České statistické společnosti Ondřej Vencálek. Stále čekám, jestli Deník N svůj omyl uvede na pravou míru a omluví se mi.

„Demografům je známo, že k takto velkým propadům v porodnosti nedochází ani za válek či ekonomických krizí,“ psal jste také ve svém textu. Vidíte nějaké známky návratu k normálu?

U nás zatím žádné známky návratu k normálu nevidím, naopak – pokles počtu dětí se prohlubuje směrem k podzimu 2022. Například v Rakousku se ale počet dětí začal v létě zvolna vracet k normálu.

Skokový desetiprocentní pokles počtu narozených dětí představuje podle vás problém, který ohrožuje budoucnost naší společnosti a je naší povinností se mu začít věnovat. Myslíte si, že se tomu začne skutečně někdo věnovat?

Naše společnost se stále ještě neprobrala ze ztráty soudnosti, která nás během covidu postihla. Stále není možné vést normální, klidnou, racionální a věcnou veřejnou debatu. Všimněte si, že já jsem pouze vyslovil plausibilní hypotézu a doložil ji daty – a ihned se strhl povyk, ve kterém covidisté zpochybňují moje právo takovou hypotézu veřejně vyslovit. To je velice nebezpečné – pokud si zakážeme už samotnou formulaci možných vysvětlení pozorovaných skutečností, nemáme žádnou šanci zjistit, proč k nim dochází.

Pokles počtu narozených dětí je sice vážný problém, ale nerad bych, aby překryl chybějící debatu o problémech, které jsou ještě vážnější. Děti, které se nenarodily, nemohou trpět ani lockdowny, ani uzávěry škol, ani nežádoucími účinky zbytečné vakcinace. Ovšem stále je tu mnoho dětí (i dospělých), kteří byli během covidismu vážně poškozeni na svém fyzickém či duševním zdraví a na svých právech. Tohle je debata, kterou si dlužíme. V zahraničí tato debata už zvolna začíná, u nás je zatím společnost v jakési hypnóze.

Ano, rád bych, aby se někdo začal věnovat problému chybějících dětí. Ale ještě radši bych byl, aby se konečně někdo začal věnovat lidem, kteří jsou poškozeni vakcínou. Dětem, které mají psychické problémy po lockdownech a uzávěrech škol. Aby někdo začal vyšetřovat, kdo podepsal za ČR smlouvu z Pfizerem a co v ní vlastně je. Aby novináři začali zkoumat, kdo z kapitánů české koronavirové response se obohatil na PCR testování a prodeji roušek. Aby někdo dohnal ke zodpovědnosti Vakcinologickou společnost a jejího předsedu, který v rozporu s Evidence Based Medicine doporučoval očkování dětí a těhotných. Ministra Válka, který očkování dětí v rozporu se stanoviskem SÚKLu povolil. Prezidenta Lékařské komory za vyhrožování lékařům, kteří chtěli pacienty léčit, a ne strašit. A tak dále.

Poslanec Vladimír Zlínský by rád téma otevřel v Poslanecké sněmovně. Už k tomu došlo,

nebo teprve máme očekávat, že vámi zjištěné informace bude chtít zveřejnit i na půdě Sněmovny?

Nevím. Osobně jsem ztratil jakékoliv iluze, že tahle Poslanecká sněmovna někdy pochopí, co je jejím smyslem. Poslanci a senátoři by nás měli chránit před zneužíváním moci ze strany vlády. Místo toho poslední tři roky dělají pravý opak. Přidali se na stranu covidové totality, zpronevěřili se svému poslání a smysl Parlamentu obrátili v jeho opak. Panu poslanci Zlínskému patří dík, ale obávám se, že to nevytrhne.

Nemohu se smířit s tím, že mým spoluobčanům covidová totalita nevadila. Děsí mě zjištění, kolika lidem to ve skutečnosti vyhovovalo a kolika lidem to alespoň nevadilo do té míry, že stále volí ty samé politiky, kteří jsou za to zodpovědní. Nezbyvá mi než odcitovat Arnošta Komárka, který rezignovaně opakuje: „Lid to chce, lid to má.“

„Dopustíme, aby příčina mizejících dětí také zůstala záhadou?“ ptáte se v závěru svého článku, na který navazujeme tímto rozhovorem. Jaké vy vidíte řešení? Co by podle vás mělo být jinak?

V této konkrétní otázce jsem pesimista. I kdyby se nám podařilo například z UZISu získat data o očkovacím statutu matek dětí, které se narodily v roce 2022, příčinu poklesu počtu dětí asi nikdy definitivně nezjistíme. Nelze totiž nijak zjistit „expozici“ – tedy kolik žen se otěhotnět pokusilo, ale nepodařilo se jim to. Možná se časem dobereme k nějakým „proxy“ ukazatelům, například k počtu potratů, datům z IVF klinik, sociologickým průzkumům – nějaká nejistota ale zůstane.

Ale znovu říkám: Je mnoho jiných a daleko palčivějších problémů, kde se odpovědi dobrat lze a je naší povinností se o to snažit.

Řešením celé covidové tragédie by samozřejmě bylo, kdyby všechny složky společnosti začaly zase pořádně dělat svoji práci. SÚKL má monitorovat nežádoucí účinky léků, a ne je tajit. UZIS má sbírat a zveřejňovat data, a ne je tajit a pak [zkreslovat](#). Poslanci mají bránit ústavou daná práva a svobody, a ne spolu se zdivočelou vládou budovat totalitu. Novináři mají rozkrývat střety zájmů, a ne hlásat vládní propagandu a pomlouvat lidi, kteří říkají pravdu. Soudy mají hájit práva a svobody občanů, a ne aktivisticky pomáhat vládě budovat totalitu. A vědci mají hledat pravdu, a ne prodávat roušky či PCR testy či lhát na objednávku.

[ZDROJ](#)